

Sygn. akt II Ka 278/20

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Andżelika Pakulska

przy udziale prokuratora Doroty Klasińskiej

po rozpoznaniu w dniu: 26 lutego 2021 roku

sprawy A. R. (1)

oskarżonego z art. 107§1 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 31 lipca 2020 roku sygn. akt II K 143/19

**I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.**

**II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 50 złotych oraz opłatę w wysokości 2000 złotych.**

**Robert Rafał Kwieciński**

<b>UZASADNIENIE</b>		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 278/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. <b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>		

**o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 lipca 2020r., sygn. akt II K 143/19

**0.11.2. Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# obrońca

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

**0.11.3. Granice zaskarżenia****0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

# na korzyść

# na niekorzyść

# w całości

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

**0.11.3.2. Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

#### **0.11.4. Wnioski**

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

#### **2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

##### **0.12.1. Ustalenie faktów**

<b>0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<b>0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

<b>0.12.2. Ocena dowodów</b>
------------------------------

<b>0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

<b>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. rażąca obraza przepisów prawa materialnego polegają na niezastosowaniu w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonemu przepisu art. 1 § 3 k.k.s. statuującego jedną z naczelných zasad polskiego prawa karnego zasadę winy. Tym samym zaskarżonym wyroku oskarżony poniósł odpowiedzialność karną bez rzeczywistego ustalenia winy której koniecznym komponentem są ustalenia dotyczące umyślności lub też nieumyślności czynu zabronionego (art. 4 §§ 1-3 k.k.s.), jakich w odniesieniu do oskarżonego oraz zgromadzonego w sprawie materiału - zwłaszcza kluczowych dla wyjaśnień oskarżonego orzeczeń w jego sprawach skorelowanych z treścią opinii sporządzonych przez biegłego sądowego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1), do którego zwracały się w sprawach o czyny z art 107 § 1 k.k.s., finansowe organy postępowania przygotowawczego oraz sądy powszechne o wydawanie opinii w przedmiocie automatów do gier, jakie oskarżony otrzymał wraz z przedmiotowymi urządzeniami wskazanymi w akcie oskarżenia, przed przystąpieniem do ich eksploatacji przez spółkę, w jakiej pełni funkcję członka zarządu - w zaskarżonym wyroku w istocie - wbrew treści uzasadnienia - nie poczyniono należycie. Zastępując powyższe stwierdzeniem, iż oskarżony z</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

góry (sic!) winien przyjąć nieprawdziwość asercji opinii biegłego sądowego powoływanego - a zatem wiarygodnego i miarodajnego - przez urzędy celne i sądy powszechne do wydawania opinii odnośnie automatów do gry. Nawet pomimo potwierdzenia wieloma orzeczeniami, również Sądu Najwyższego (z dnia 15 października 2015 r.), iż urzędy celne oraz powoływani przez nich biegli są w błędzie co do oceny urządzeń eksploatowanych przez spółkę (...), w zarządzie jakiej zasiada oskarżony, zaś do dnia 14 listopada 2012 r. (granica inkryminowanego czynu), nie wydano wobec oskarżonego jakiegokolwiek wyroku skazującego - lecz li wyłącznie uniewinniające, a jednocześnie potwierdzające nie hazardowy charakter urządzeń eksploatowanych przez (...) Sp. z o.o.

2. Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. rażąco obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku - będącą logiczną i nieuchronną konsekwencją poniesienia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej bez rzeczywistego i prawidłowego ustalenia winy - poprzez naruszenie unormowania art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., zasadzające się na zaniechaniu dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu - skazując za czyn, którego wszystkie znamiona nie zostały wymienione w opisie czynu zawartym w wyroku - zarówno jeżeli chodzi o znamiona strony przedmiotowej, jak i podmiotowej czynu zabronionego z art. 107 § 1 k.k.s. przypisanego oskarżonemu. Sentencja zaskarżonego orzeczenia nie wskazuje ani jakiegokolwiek rodzaju gier rzekomo hazardowych ani jakiegokolwiek rodzaju

zamiaru, jaki miałby towarzyszyć zachowaniu oskarżonego (strona podmiotowa), co więcej znamionną cechą zaskarżonego wyroku jest pominięcie przez Sąd Rejonowy znamion strony podmiotowej, gdyż w zaskarżonym w jakikolwiek sposób nie wskazano, z jakiego materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie miałyby wynikać nastawienie psychiczne oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu - zaniechano zwłaszcza jakiegokolwiek oceny korelacji świadomości oskarżonego z treścią wskazanych powyżej opinii biegłego sądowego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1) oraz prawomocnymi orzeczeniami sądów powszechnych potwierdzającymi ich zasadność, prawidłowość i miarodajność, jakie oskarżony otrzymał wraz z urządzeniami wskazanymi w akcie oskarżenia, przed przystąpieniem do ich eksploatacji przez spółkę, w jakiej pełni funkcję członka zarządu – co dowodzi iż nie rozważono strony podmiotowej czynu zabronionego przypisanego oskarżonemu - immanentnie wadliwie zweryfikowano treść wyjaśnień oskarżonego wskazujących na świadomość oskarżonego odnośnie rodzaju eksploatowanych przez spółkę urządzeń. Zastępując powyższe stwierdzeniem, iż oskarżony z góry (sic!) winien przyjąć nieprawdziwość asercji opinii biegłego sądowego powoływanego - a zatem wiarygodnego i miarodajnego - przez urzędy celne i sądy powszechne do wydawania opinii odnośnie automatów do gry. Nawet pomimo potwierdzenia wieloma orzeczeniami, również Sądu Najwyższego (z dnia 15 października 2015 r.), iż urzędy celne

oraz powoływani przez nich biegli są w błędzie co do oceny urządzeń eksploatowanych przez spółkę (...), w zarządzie jakiej zasiada oskarżony, zaś do dnia 14 listopada 2012 r. (granica inkryminowanego czynu), nie wydano wobec oskarżonego jakiegokolwiek wyroku skazującego - lecz li wyłącznie uniewinniające, a jednocześnie potwierdzające nie hazardowy charakter urządzeń eksploatowanych przez (...) Sp. z o.o.

3. Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. rażąco obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku:

a. Przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., zasadzające się w dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dokumentów złożonych przez obronę, opinii biegłego, wyjaśnień oskarżonego A. R. (2) oraz ocen technicznych biegłego sądowego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1) z naruszeniem zasad prawidłowego, logicznego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - w szczególności w następującym zakresie:

- Ustalenia przez Sąd Rejonowy na podstawie wskazanych materiałów, iż zatrzymane w sprawie automaty umożliwiały rozgrywanie gier na automatach w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych.

o Przy jednoczesnym braku zanegowania prawdziwości jakiegokolwiek asercji ocen technicznych automatów do gier odnośnie zasad działania urządzeń wskazanych w akcie oskarżenia



sporządzonych przez biegłego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1) - stwierdzających między innymi, iż:

- „PO WPROWADZENIU OPŁATY MONETĄ LUB BANKNOTEM, NA WYŚWIETLACZU POJAWIA SIĘ WARTOŚĆ WYKUPIONEGO CZASU GRY.”
- **„Wydłużenie czasu gry następuje poprzez zwielokrotnienie tej wpłaty.”**
- **„W przypadku utraty wszystkich kredytów, gracz otrzymuje możliwość dalszej gry po WCIŚNIĘCIU CZARNEGO PRZYCISKU (PRZYCISK NALEŻY PRZYTRZYMAĆ WCIŚNIĘTY PRZEZ OK 6 SEKUND).”**
- „PO UPŁYWIE WYKUPIONEGO CZASU, NIEZALEŻNIE OD PRZEBIEGU GRY, (...), NA wyświetlaczu pojawia się napis (...) BANK,
- „Automat nie posiada banku, nie wypłaca wygranych rzeczowych ani pieniężnych.”
- „Automat do gier zręcznościowych SUPER BANK (...) nie wypłaca wygranych PIENIĘŻNYCH ANI RZECZOWYCH. CZAS GRY NIE ZALEŻY OD ZRĘCZNOŚCI GRACZA ANI OD WYNIKU GRY. Czas gry limituje wartość wpłat do wyrzutnika monet lub akceptora banknotów AUTOMATU.”

- „Uzyskany podczas gry chwilowy stan punktowy nie zmienia ustalonego na początku JEJ CZASU TRWANIA ORAZ WYNIKU KOŃCOWEGO.”
- „W MOMENCIE ZAKOŃCZENIA GRY STAN PUNKTOWY JEST ZEROWY.”
- „Automat oznakowany CE, posiada napisy informujące o symulatorze czasowym, o BRAKU WYGRANYCH I WYNIKU KOŃCOWYM GRY.”
- „Gra nie posiada charakteru losowego, ponieważ jej wynik jest z góry znany przed ROZPOCZĘCIEM GRY.”

o Przy jednoczesnym uniemożliwieniu obronie wykazania, iż prawidłowe oraz potwierdzone w prawomocnych orzeczeniach sądów powszechnych jest stanowisko, iż gra na przedmiotowych urządzeniach nie ma charakteru losowego bowiem końcowy wynik „0” jest zakomunikowany jeszcze przed przystąpieniem do zabawy na przedmiotowych urządzeniach:

1) wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie II K 13/12 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 26 lutego 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 26/13:

„Po analizie zasad i przebiegu gry na przedmiotowym automacie Sąd doszedł do przekonania, że przedmiotowe urządzenie H. (...) nie wypłaca wygranych pieniężnych i rzeczowych, nadto gra na tym urządzeniu nie ma charakteru losowego ponieważ jej wynik jest znany „z góry” przed rozpoczęciem

gry. Sąd stwierdził, że po upływie wykupionego czasu, niezależnie od przebiegu gry, kończy się ona wynikiem „o”punktów. Czas prowadzenia gry nie zależy od zręczności gracza ani od wyniku gry.

Zgodnie natomiast z art. 2 ust. 5 ww ustawy grą na automatach jest także gra na wymienionych w ustawie urządzeniach organizowana w celach komercyjnych w której gracz nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy.

Zdaniem Sądu, mając na względzie zasady i przebieg gry na urządzeniu H. (...), gra na ***nim*** nie ma charakteru losowego. Świadczy o tym fakt, że wynik gry jest znany przed jej rozpoczęciem, zawsze kończy się ona także wynikiem zerowym.

Uzyskany natomiast w czasie gry stan punktowy jest chwilowy, zarówno w grze zręcznościowej jak i telewizyjnej i nie zmienia ustalonego na początku czasu trwania gry oraz jej wyniku końcowego. Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, błędne są wywody biegłego R. R. w tym zakresie a dotyczące charakteru losowego gier prowadzonych na przedmiotowym automacie. Elementy przypadkowości w trakcie trwania poszczególnych gier czy też możliwość włączenia „autostartu” w grze telewizyjnej i rozgrywanie automatyczne gry nie świadczą w żadnym razie o losowym charakterze prowadzonych gier w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Biorąc pod uwagę świadomość gracza co do czasu gry i jej wyniku końcowego nie można mówić, zdaniem Sądu, o losowym charakterze prowadzonych gier. Dlatego w ocenie Sądu I instancji, brak jest także

strony przedmiotowej przestępstwa zarzucanego oskarżonemu.

2) wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 26 czerwca 2013 r., w sprawie II K 2/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 października 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 546/13:

„Biorąc pod uwagę świadomość gracza co do czasu gry i jej wyniku końcowego nie można mówić, zdaniem Sądu, o losowym charakterze prowadzonych gier.

Dlatego w ocenie Sądu i Instancji. Brak jest także strony przedmiotowej przestępstwa zarzucanego oskarżonemu.”

3) wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 30 sierpnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt XII K 39/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 lutego 2014 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 627/13:

„Po zakończeniu czasu gry wynik zawsze będzie wynosił O. (...) Nie można jednak przyjąć, iż wynik gry ma charakter losowy, gdyż wynik gry jest znanym przed jej rozpoczęciem i zawsze się ona kończy wynikiem zerowym. Gracz rozpoczynając grę ma świadomość, że po zakończeniu czasu gry i nie wykupieniu kolejnego czasu gra zakończy się wynikiem O.

Tym samym nie można przyjąć, aby powyższa gra cechowała się losowością rozumianą jako nieprzewidywalność rezultatu, która jest oceniana z punktu widzenia grającego.

W ocenie Sądu przedmiotowy automat jest jedynie zabawową

symulacją umożliwiającą miłe spędzenie czasu.

Wobec powyższych ustaleń w ocenie Sądu biegły R. R. poczynił błędne wywody w tym zakresie, iż przedmiotowy automat umożliwia rozgrywanie gier mających charakter losowy. W związku z powyższym Sąd nie dał mu wiary”.

4) wyrok Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 26 kwietnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt II K 158/12 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 10 grudnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt VI Ka 617/13:

„Po analizie zasad i przebiegu gier na przedmiotowych automatach Sąd doszedł do przekonania, że przedmiotowe urządzenia nie wypłacają żadnych wygranych pieniężnych i rzeczowych, nadto gry na tych urządzeniach nie mają charakteru losowego ponieważ ich wynik jest znany „z góry” przed rozpoczęciem gier. Sąd stwierdził, że po upływie wykupionego czasu, niezależnie od przebiegu gier, kończą się one wynikiem „o”punktów. (...) Zdaniem Sądu, mając na względzie zasady i przebieg gier na ww. urządzeniach, gry na nich nie mają charakteru losowego. Świadczy o tym fakt, że wynik gry jest znany przed ich rozpoczęciem, zawsze kończą się one także wynikiem zerowym. Uzyskany natomiast w czasie gier stan punktowy jest chwilowy i nie zmienia ustalonego na początku czasu trwania gry oraz jej wyniku końcowego.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, błędne są wywody biegłego W. K. w tym zakresie a dotyczące charakteru losowego gier

prowadzonych na przedmiotowych automatach.”

5) wyrok Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 14 maja 2014 r., w sprawie o sygn. akt IIK 766/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 15 stycznia 2015 r., w sprawie o sygn. akt II Ka 303/14:

„Zdaniem Sądu, mając na względzie zasady iprzebieg gry na urządzeniu SUPER BANK gra na nim nie ma charakteru losowego. Świadczy o tym fakt, że wynik gry jest znany przed jej rozpoczęciem, zawsze kończy się ona także wynikiem zerowym.

6) postanowienie Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 14 listopada 2013 r., w sprawie o sygn. akt II Kp 155/13 uchylające postanowienie o żądaniu wydania rzeczy:

„przedmiotowe urządzenie nie daje możliwości uzyskania wygranej rzeczowej lub pieniężnej, a czas gry zależy tylko i wyłącznie od wartości uiszczonych do urządzenia opłat, zaś w momencie zakończenia gry stan punktów jest zerowy.

Tym samym należy uznać, iż przedmiotowe urządzenie nie spełnia ustawowych wymogów dla uznania prowadzonej na nim gry za grę na automacie w rozumieniu przepisów cytowanej ustawy , a więc urządzenie to nie podlega wskazanej regulacji i brak jest konieczności poddawania go badaniu przez biegłego.”

7) wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 listopada 2014 r., w sprawie o sygn. akt XII K 406/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24

lutego 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 74/15:

„Należy także wskazać, iż skoro w automacie można było zakupić czas poprzez wrzucenie zapłaty odpowiedniej kwoty, a po upływie tego czasu automat zatrzymywał się bez względu na to, ile punktów było na liczniku, to nie można uznawać, że „jedną grą” jest jeden obrót bębnowy, jest to jeden z wielu etapów jednej gry rozgrywanej w ramach wykupionego czasu.

Uznanie jednego obrotu bębnowy za jedną grę prowadziłoby do uznania, iż gracz za określoną kwotę pieniędzy wykupuje w zasadzie nieokreśloną ilość gier (w zależności od tego, czy uda mu się wygrać punkty czy nie, jaką stawkę ustawi), zatem cena za grę nie miałaby określonej konkretnie wartości. (...)

Jeżeli przyjąć sposób rozumowania biegłego M. S., gra na powyższym automacie nie ma charakteru losowego, bowiem gra zawsze kończy się wynikiem 0. Liczniki punktów i czasu zerują się - nie ma zatem wygranej. Nie można mówić również o losowości, skoro wynik znany jest z góry tj. po upływie wykupionego czasu gry jej wynik będzie wynosił „0”.

W związku z powyższymi rozważaniami, dotyczącymi pojęcia „jednej gry” Sąd rozpoznający niniejszą sprawę uznaje, iż powyższy automat nie ma charakteru losowego.”

8) wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 29 października 2014 r., w sprawie o sygn. akt III K 5/12 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 14 kwietnia 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 101/15:

„Z oceny technicznej jasno wynikało, że gra nie miała charakteru losowego, skoro wynik gry, a więc zerowy stan punktowy, był znany z chwilą jej rozpoczęcia. (...) Skoro oskarżony znał stanowisko ekspertów i nie miał powodu, by wątpić w ich fachowość (M. S. (1) do chwili obecnej jest biegłym sądowym z zakresu maszyn i urządzeń”, to nie miał obowiązku zabiegać u Ministra Finansów o rozstrzygnięcie charakteru gdy urządzonej na przedmiotowym automacie. Sam fakt, że dysponował przedmiotową oceną techniczną świadczył o tym, że nie miał bezpośrednio ani ewentualnego zamiaru popełnienia występku z art. 107 § 1 kks (...) fakt, że gra kończyła się zawsze tym samym wynikiem niezależnym od ilości punktów uzyskanych w czasie poszczególnych rozgrywek, w czasie limitowanym ilością środków umieszczonych we wrzutniku czy akceptorze banknotów, świadczył o tym, że gra nie miała charakteru losowego. Przepisy ustawy o grach hazardowych nie **reglamentują urządzania** gier na **takich** automatach dlatego Sąd przyjął, że postępowanie oskarżonego A. R. (2) nie wyczerpało znamion strony przedmiotowej występku z art. 107§ 1 k.k.s.”

9) wyrok Sądu Rejonowego w Kozienicach z dnia 15 grudnia 2014 r., w sprawie o sygn. akt XI K6675/13:

„W wyroku z dnia 07 maja 2012 r. w sprawie V KK 420/11 Sąd Najwyższy stwierdził: m. innymi „Zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.), gra na automacie „ma charakter losowy”, jeżeli jej wynik jest nieprzewidywalny dla



grającego. Nieprzewidywalność tę oceniać należy przez pryzmat warunków standardowych w jakich znajduje się grający, nie zaś przez pryzmat warunków szczególnych (atypowych). ” Z powyższego stanowiska SN, które są rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że gra ma charakter losowy jeżeli jej wynik jest nieprzewidywalny dla grającego i zależy od przypadku. Tego rodzaju sytuacja nie ma miejsca w odniesieniu do gry na przedmiotowym automacie. Zawsze kończy się ona „wynikiem zero”, niezależnie od uzyskanych w trakcie gry punktów. Wygrane punkty kredytowe nie umożliwiają przedłużenia pierwotnie wykupionego czasu gry. Możliwość przedłużenia gry wiąże się z koniecznością wykupienia kolejnego czasu gry i punktów kredytowych.

W trakcie gry rzecz jasna znaki i symbole przesuwają się w taki sposób, że nie zależy od zrzętności grającego zatrzymanie gry na żądanej konfiguracji i sądnie kwestionuje przedmiotowego ustalenia bieglego. Okoliczność powyższa nie decyduje jednakże o losowym charakterze gry albowiem jej wynik jest znany przed rozpoczęciem gry i zawsze kończy się ona wynikiem „zero”. Także czas gry jest z góry określony i nie ma możliwości jego przedłużenia bez konieczności wykupienia dalszego czasu gry. (...). Sąd w pełni podziela zatem interpretację zawartą w opinii rzeczoznawców M. S. (3) i M. S. (1), co do braku losowego charakteru gry. Okoliczność, iż wyżej wymienieni wykonywali opinię poza niniejszym postępowaniem, przed jego wszczęciem i ich opinia nie ma

charakteru dowodu z opinii biegłych w postępowaniu karnoskarbowym , sama w sobie nie może powodować odrzucenia przyjętej argumentacji, która jest przekonująca, logiczna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności.”

- Odrzucenia, jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego odnośnie zasad działania rzeczonych urzędzeń, gdy w okolicznościach niniejszej sprawy ani jedna asercja opinii autorstwa biegłego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1) dotycząca zasad działania przedmiotowych urzędzeń, jakie oskarżony otrzymał wraz z przedmiotowymi urzędzeniami jeszcze przed przystąpieniem do ich eksploatacji przez spółkę, nie została zaprzeczona, ani nie stwierdzono w toku niniejszego postępowania, aby nie polegała na prawdzie, analogicznie w toku niniejszego postępowania nie stwierdzono, aby urzędzenia wskazane w akcie oskarżenia działały w sposób odmienny aniżeli opisany w dokumentach, jakimi dysponował oskarżony przed przystąpieniem do eksploatacji przez spółkę rzeczonych urzędzeń:

- **„PO WPROWADZENIU OPLATY MONETĄ LUB BANKNOTEM, NA WYŚWIETLACZU POJAWIA SIĘ WARTOŚĆ WYKUPIONEGO CZASU GRY.”**

- „Wydłużenie czasu gry następuje poprzez zwielokrotnienie tej wpłaty.”

- **„W PRZYPADKU UTRATY WSZYSTKICH KREDYTÓW, GRACZ OTRZYMUJE MOŻLIWOŚĆ DALSZEJ GRY PO WCIŚNIĘCIU CZARNEGO**

**PRZYCISKU (PRZYCISK NALEŻY PRZYTRZYMAĆ WCIŚNIĘTY PRZEZ OK 6 SEKUND)."**

- **„PO UPLYWIE WYKUPIONEGO CZASU, NIEZALEŻNIE OD PRZEBIEGU GRY, (...), NA WYŚWIETLACZU POJAWIA SIĘ NAPIS 'SUPER BANK'".**

- „Automat nie posiada banku, nie wypłaca wygranych rzeczowych ani pieniężnych."

- „Automat do gier zręcznościowych **SUPER BANK** (...) nie wypłaca wygranych **PIENIĘŻNYCH ANI RZECZOWYCH. CZAS GRY NIE ZALEŻY OD ZRĘCZNOŚCI GRACZA ANI OD WYNIKU GRY.** Czas gry limituje wartość wpłat do wyrzutnika monet lub akceptora banknotów **AUTOMATU.**"

- „Uzyskany podczas gry chwilowy stan punktowy nie zmienia ustalonego na początku **JEJ CZASU TRWANIA ORAZ WYNIKU KOŃCOWEGO.**"

- **„W MOMENCIE ZAKOŃCZENIA GRY STAN PUNKTOWY JEST ZEROWY."**

- „Automat oznakowany **CE**, posiada napisy informujące o symulatorze czasowym, o **BRAKU WYGRANYCH I WYNIKU KOŃCOWYM GRY.**"

- „Gra nie posiada charakteru losowego, ponieważ jej wynik jest z góry znany przed **ROZPOCZĘCIEM GRY.**"

Przy informacjach znajdujących się na przedmiotowych urządzeniach o następującej treści:

- „AUTOMAT DO ZABAWY, TEN AUTOMAT NIE WYPŁACA WYGRANYCH, NIE SŁUŻY DO PROWADZENIA GIER O WYGRANE PIENIĘŻNE ORAZ RZECZOWE”

- (...)

- (...) O (...)

Niewątpliwie zatem wobec znanego przed przystąpieniem do zabawy (korzystania z danego urządzenia) wyniku gry. W odniesieniu do gry na przedmiotowych urządzeniach nie ma przypadkowości - w rozumieniu charakteru losowego gry, bowiem grać i zdobywać punkty można przez cały wykupiony czas gry, gdyż gra tworzy zamknięty cykl. Rozpoczynający się zasileniem danego urządzenia środkami pieniężnymi, jakie uruchamia dane urządzenie i umożliwia zabawę, kończąca się zawsze z upływem wykupionego czasu - jednym, niezmiennym i od początku oznajmionym wynikiem.

W momencie zakończenia gry stan punktowy jest zerowy, o czym dla każdego korzystającego z danego urządzenia jest na nim stosowna informacja. Konkludując, charakter losowy gry został wykluczony przez fakt, że wynik gry oraz czas jej prowadzenia są stałe i z góry znane.

- Przyjęcia, iż oskarżony działając z zamiarem umyślnym urządził gry na urządzeniach wskazanych w akcie oskarżenia wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdy faktycznie zgodnie z treścią następujących prawomocnych wyroków oraz orzeczeń i dokumentów - oskarżony pełni funkcję członka zarządu w spółce, jaka zajmuje się eksploatacją symulatorów czasowych, jakie nie

podlegają pod przepisy ustawy o grach hazardowych:

- wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie II K 13/12 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 26 lutego 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 26/13,

- wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 26 czerwca 2013 r., w sprawie II K 2/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 października 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 546/13,

- wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 30 sierpnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt XII K 39/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 lutego 2014 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 627/13,

- wyrok Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 26 kwietnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt II K 158/12 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 10 grudnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt VI Ka 617/13,

- postanowienie Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 14 listopada 2013 r., w sprawie o sygn. akt II Kp 155/13 uchylające postanowienie o żądaniu wydania rzeczy,

- wyrok Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 14 maja 2014 r., w sprawie o sygn. akt II K 766/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 15 stycznia 2015 r., w sprawie o sygn. akt II Ka 303/14,

- wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 listopada 2014 r., w sprawie o sygn.

akt XII K 406/13 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 lutego 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 74/15,

- wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 29 października 2014 r., w sprawie o sygn. akt III K 5/12 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 14 kwietnia 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 101/15,

- wyrok Sądu Rejonowego w Kozienicach z dnia 15 grudnia 2014 r., w sprawie o sygn. akt XI K6675/13,

- wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 24 kwietnia 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K 23/16 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 19 października 2017 r., w sprawie o sygn. akt IX Ka 1143/17,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie z dnia 2 czerwca 2017 r., w sprawie pop sygn. akt II K 26/17,

- wyrok Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 6 czerwca 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K 258/13,

- oceny techniczne automatów do gier sporządzone przez biegłego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1).

O relewantności przedmiotowego zarzutu stanowi okoliczność, iż brak możliwości uzyskania na przedmiotowych urządzeniach wygranej rzeczowej w postaci punktów kredytowych - bowiem - nie tylko nie można grać dłużej aniżeli w wykupionym czasie, gry - bez względu na ilość posiadanych punktów - ale również - w przypadku utraty wszystkich

kredytów w grze telewizyjnej, gracz nadal ma możliwość zdobywania punktów w grze zręcznościowej, aż do momentu zakończenia czasu o względnie gracz otrzyma kolejne punkty po przyciśnięciu danego przycisku. Powyższe uniemożliwia przyjęcie, że punkty w grze na przedmiotowych urządzeniach stanowią jakkolwiek wygraną - natomiast występowanie w grze na przedmiotowych urządzeniach wyłącznie elementu losowości, a nie charakteru losowego przesadza o całkowitej legalności urządzania gry z wykorzystaniem rzeczonych urządzeń, gdyż w takim wypadku nie ma miejsca gra na automacie w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych.

b) Przepisów art. 167 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., wyrażającą się w zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego - tym razem sądowego, a nie funkcjonariusza celnego - odnośnie zasad działania przedmiotowych urządzeń, zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków M. S. (3) i M. S. (1), co uniemożliwiło wykazanie - kwestii kluczowych dla niniejszego postępowania, iż gra na przedmiotowych urządzeniach nie ma charakteru losowego, lecz zawiera tylko i wyłącznie element losowości oraz braku możliwości przypisania oskarżonemu godzenia się na naruszenie jakichkolwiek przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na skutek oświadczeń biegłego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1), do którego zwracały się urzędy celne i sądy powszechne o wydawanie opinii odnośnie zasad

działania urzędzeń pod kątem obowiązującej w danym czasie regulacji ustawowej.

c) Przepisów art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., poprzez całkowite zaniechanie wyjaśnienia:

- Motywów przyjęcia przez Sąd Rejonowy wypełnienia przez oskarżonego A. R. (2) znamion strony podmiotowej czynu zabronionego z art. 107 § 1 k.k.s., w szczególności zaś przyjętego założenia - w jakikolwiek sposób niewyartykułowanego w odniesieniu do materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu - jaki temu całkowicie zaprzecza - iż oskarżony godził się popełnić zarzucany mu czyn zabroniony, gdy oskarżony czerpał wiedzę o zasadach działania przedmiotowych urzędzeń z opinii sporządzonych przez biegłego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1), do którego to biegłego zwracały się Urzędy Celne z G., G. i ze S. oraz sądy powszechne o wydawanie opinii w sprawach z art. 107 § 1 k.k.s., odnośnie zasad działania urzędzeń - z jakich to opinii wynikają zasady działania przedmiotowych urzędzeń wykluczające je z pod zakresu regulacji ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nadto, jakie to zasady działania przedmiotowych urzędzeń nie zostały zaprzeczone w toku niniejszego postępowania - nie wykazano, aby jakakolwiek asercja opinii mgr inż. M. S. (1) odnośnie zasad działania rzeczonych urzędzeń była nieprawdziwa. Zastępując powyższe stwierdzeniem, iż oskarżony z góry (sic!) winien przyjąć nieprawdziwość asercji opinii



biegłego sądowego powoływanego - a zatem wiarygodnego i miarodajnego - przez urzędy celne i sądy powszechne do wydawania opinii odnośnie automatów do gry. Nawet pomimo potwierdzenia wieloma orzeczeniami, również Sądu Najwyższego (z dnia 15 października 2015r.), iż urzędy celne oraz powoływani przez nich biegli są w błędzie co do oceny urządzeń eksploatowanych przez spółkę (...), w zarządzie jakiej zasiada oskarżony, zaś do dnia 14 listopada 2012 r. (granica inkryminowanego czynu), nie wydano wobec oskarżonego jakiegokolwiek wyroku skazującego - lecz li wyłącznie uniewinniające, a jednocześnie potwierdzające nie hazardowy charakter urządzeń eksploatowanych przez (...) Sp. z o.o.

- Podstawy prawnej i faktycznej stanowiska wynikającego z zaskarżonego wyroku skazującego aczkolwiek niewyartykułowanego *expressis verbis* - co w sposób nie pozostawiający jakichkolwiek wątpliwości dowodzi wadliwości zaskarżonego wyroku:

a) dlaczego oskarżony A. R. (3) miałby odrzucić logicznie umotywowane stwierdzenia o braku charakteru losowego gry wobec znajomości wyniku gry jeszcze przed przystąpieniem do niej wyrażone przez biegłego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku mgr inż. M. S. (1),

b) tym samym dlaczego oskarżony miałby dokonywać oceny zasad działania urządzeń wskazanych w akcie oskarżenia w sposób odmienny aniżeli dokonały tego sądy powszechne w następujących prawomocnych orzeczeniach - wskazujących nawet, iż wobec faktu,

że w momencie zakończenia czasu gry stan punktowy jest zerowy - o czym jest na urzędzeniu informacja - tak oczywistym jest, że dane urządzenie nie podlega pod przepisy ustawy o grach hazardowych, iż w ogóle nie ma konieczności poddawania go badaniu przez biegłego:

1) wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie II K 13/12,

2) wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 26 lutego 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 26/13,

3) wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 26 czerwca 2013 r., w sprawie II K 2/13,

4) wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 października 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 546/13,

5) wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 30 sierpnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt XII K 39/13,

6) wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 lutego 2014 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 627/13,

7) wyrok Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 26 kwietnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt II K 158/12,

8) wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 10 grudnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt VI Ka 617/13,

9) wyrok Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 766/13,

10) wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 15 stycznia 2015 r., w sprawie o sygn. akt II Ka 303/14,

11) postanowienie Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 14 listopada 2013 r., w sprawie o sygn. akt II Kp 155/13 uchylające postanowienie o żądaniu wydania rzeczy,

12) wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 listopada 2014 r., w sprawie o sygn. akt XII K 406/13,

13) wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 lutego 2014 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 74/15,

14) wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 29 października 2014 r., w sprawie o sygn. akt III K 5/12,

15) wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 14 kwietnia 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 101/15,

16) wyrok Sądu Rejonowego w Kozienicach z dnia 15 grudnia 2014 r., w sprawie o sygn. akt XI K 6675/13,

17) wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 24 kwietnia 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K 23/16,

18) wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 19 października 2017 r., w sprawie o sygn. akt IX Ka 1143/17,

19) wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie z dnia 2 czerwca 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K 26/17,

20) wyrok Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 6 czerwca 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K 258/13:

„przedmiotowe urządzenie nie daje możliwości uzyskania wygranej rzeczowej lub pieniężnej, a czas gry zależy tylko i wyłącznie od wartości uiszczonych do urządzenia opłat, zaś w momencie zakończenia gry stan punktów jest zerowy.

Tym samym należy uznać, iż przedmiotowe urządzenie nie spełnia ustawowych wymogów dla uznania prowadzonej na nim gry za grę na automacie **w rozumieniu** przepisów cytowanej ustawy, a więc urządzenie to nie podlega wskazanej regulacji i brak jest konieczności poddawania go badaniu przez biegłego.”

„Sąd w pełni podziela zatem interpretację zawartą w opinii rzeczoznawców M. S. (3) i M. S. (1), co do braku losowego charakteru gry.

Okoliczność, iż wyżej wymienieni wykonywali opinię poza niniejszym postępowaniem, przed jego wszczęciem i ich opinia nie ma charakteru dowodu z opinii biegłych w postępowaniu karnoskarbowym, sama w sobie nie może powodować odrzucenia przyjętej argumentacji, która jest przekonująca, logiczna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności.”

4. Na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jakie miały wpływ na treść zaskarżonego wyroku - naturalną konsekwencją rażących uchybień wskazanych w powyższych zarzutach, jest w okolicznościach niniejszej sprawy całkowicie wadliwe przyjęcie przez Sąd Rejonowy, wbrew istotnemu stanowi rzeczy, iż:

	<p>a. Gra na urządzeniach wskazanych w zarzutach oskarżonego A. R. (2) jest grą na automacie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.</p> <p>b. Oskarżony A. R. (3) umyślnie - z zamiarem bezpośrednim - popełnił czyn zabroniony z art. 107 § 1 k.k.s., co jednak nie zostało w jakikolwiek sposób odniesione do świadomości oskarżonego kształtowanej przez opinie biegłego sądowego, jakie w prawomocnych orzeczeniach uznane zostały za wiarygodne i miarodajne w opozycji do twierdzeń biegłych powoływanych przez urzędy celne - nadto opinie biegłego powoływanego przez urzędy celne i sądy powszechne.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut opisany w punkcie 1 petitum apelacji okazał się niezasadny, albowiem sąd odwoławczy w pełni podziela wywody sądu pierwszej instancji, iż oskarżony działał umyślnie. W okresie obejmującym przedmiotowe zarzuty toczyło się bowiem postępowanie przygotowawcze w sprawie VII K 45/13, gdzie kwestionowane były ustalenia opinii, jakoby gry na automatach zabezpieczonych w niniejszej sprawie nie miały charakteru losowanego, ponadto oskarżony był profesjonalistą obeznanym w przepisach obowiązujących w zakresie gier hazardowych i działał z pełną świadomością i wiedzą, a tym samym umyślnie. W tym zakresie sąd okręgowy odsyła do precyzyjnych i wyczerpujących ustaleń sądu rejonowego zawartych</p>		

na stronie 14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Oskarżony więc nie tylko godził się na popełnienie czynu zabronionego, ale wręcz tego chciał i obejmował swoją świadomością naruszenie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych.

Co do zarzutu obrazy art. 413§2 pkt 1 k.p.k. zw. z art. 113§1 k.k.s. (pkt 2 apelacji) – sentencja zaskarżonego wyroku opisuje wszystkie znamiona przypisanego oskarżonemu czynu, wynika z niej wprost, że oskarżony naruszył normę prawną zawartą w przepisie art. 6 ust. 1 pow. wyż. ustawy urządzając gry na automatach, których definicja zawarta jest w art. 2 ust. 3, 4 i 5 cyt. ust., a gry takie są grami hazardowymi (art. 1 ust. 2 cyt. ust.).

Zagadnienie metodologii sporządzania opisu czynu w wyroku skazującym stanowi przedmiot analiz zarówno doktryny, jak i orzecznictwa. Punktem wyjścia dla rozważań w tym przedmiocie jest norma art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. nakazująca dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą obowiązek dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu oznacza, że w jego opisie należy zawrzeć te elementy, które należą do istoty czynu, a więc dotyczące podmiotu czynu, rodzaju atakowanego dobra, czasu, miejsca i sposobu jego popełnienia oraz skutków, zwłaszcza rodzaju i wysokości szkody. W szczególności powinien on zawierać wszystkie znamiona przypisanego typu przestępstwa (por. postan. SN z 17 października 2018 r. II KK 75/18). Zaskarżony wyrok wszystkie wskazane niezbędne

elementy zawiera, przy czym dodać należy, że zgodnie z ugruntowaną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego nie jest wymagane dosłowne przytaczanie słów ustawy, wystarczające jest, aby znamiona zawierały się w wyrażeniach użytych przez sąd meriti. Taka sytuacja niewątpliwie ma miejsce w niniejszej sprawie.

Niezasadny był niezwykle rozbudowany zarzut nr 3 apelacji obrońcy oskarżonego, sprowadzający się do kwestionowania okoliczności, iż gry rozgrywane na zabezpieczonych w niniejszej sprawie automatach odpowiadały definicji zawartej w powołanych wyżej przepisach ustawy o grach hazardowych. W niniejszej sprawie sporządzone zostały opinie biegłego z zakresu informatyki mgr inż. W. K., z których jednoznacznie wynikało, że gry na tych automatach mają charakter losowy i umożliwiają uzyskanie wygranych rzeczowych w postaci punktów kredytowych pozwalających na prowadzenie kolejnych gier (k. 263-270, 274-281 i 282-289). Przedmiotowe automaty umożliwiały więc rozgrywanie gier, które odpowiadały definicji gier hazardowych, zgodnie z powołaną wcześniej ustawą.

Okoliczność, iż inne sądy na terenie Polski wyrażały w tym względzie inne poglądy nie może wpływać na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Samodzielność jurysdykcyjna sądu karnego opisana w art. 8 k.p.k. stanowi bowiem podstawową zasadę działania wymiaru sprawiedliwości w Polsce, gdzie nie obowiązuje system prawny oparty na precedensach.

Powoływanie orzeczeń innych sądów i to w ilości zawartej w apelacji było więc całkowicie zbędne i w zasadzie zaciemniające obraz tego dokumentu, przy czym apelujący pominął milczeniem fakt, że wobec oskarżonego wydano ponad 100 wyroków skazujących w sądach na terenie całej Polski z art. 107§1 k.k.s. (k. 1912-1925).

Odnosnie zarzutu obrazu art. 167 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 2§2 k.p.k. w zw. z art. 193§1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. sąd meriti był w pełni uprawniony do dokonania ustaleń i wyrokowania na podstawie zgromadzonego i ujawnionego podczas rozprawy głównego materiału dowodowego. obrońca oskarżonego podczas przewodu sądowego nie wnosił o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność zasad działania przedmiotowych automatów. Formułowanie w sposób nieumotywowany zarzutu obrazu art. 167 k.p.k. i art. 193§1 k.p.k. stanowi w ocenie sądu odwoławczego próbę obejścia zakazu zawartego w przepisie art. 427§3 i 3a k.p.k.

Zarzuty zawarte w punkcie 3c podpunkty a) i b) były niezasadne z powodów wskazanych wyżej w części dot. umyślnego działania oskarżonego.

Zarzut nr 4 sprowadzał się do powtórnego kwestionowania hazardowego charakteru gier i umyślności działania oskarżonego, co było oczywiście niezasadne z powodów wyżej wskazanych.

Wniosek

Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego

# zasadny



<p>od dokonania przypisanego mu czynu a także obciążenie Skarbu państwa kosztami postępowania i zwrot podmiotowi uprawnionemu (...) Sp. z o.o. dowodów rzeczowych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu celem ponownego rozpoznania</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty i tym samym wnioski apelacyjne były oczywiście niezasadne.</p>		

<p><b>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p><b>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b></p>	
<p><b>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>	
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>0.1Sprawstwo i wina oskarżonego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Trafność zaskarżonego orzeczenia i niezasadność zarzutów apelacyjnych.</p>	

<b>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<b>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
<b>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
<b>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>	

<b>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<b>6. Koszty Procesu</b>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634§1 k.p.k. i art. 636§1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. oraz art. 3 ust. 1 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.).

<b>7. PODPIS</b>
Robert Rafał Kwieciński

<b>0.11.3. Granice zaskarżenia</b>		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i sprawstwo	
<b>0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>0.11.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>0.11.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# Zmiana